

på respekt over for folkestyret – og over for mig, men det kan være lige meget – at man trods alt ikke svarer og siger, at man har gennemgået sagen, og at der ikke er nogen problemer i at sende den pågældende hjem, således at vi er sikre på, at den pågældende har fået en ordentlig sagsbehandling efter reglerne.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det ligger der sådan set også i det svar, hr. Bjarne Laustsen har fået.

Til spørgsmålet kan jeg svare, at udlændingemyndighederne i alle sager, hvor en herboende udlænding oplyser, at samlivet med ægtefællen er ophørt på grund af vold, vil behandle sagen i henhold til udlændingelovens § 19, stk. 8. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at udlændingen dokumenterer, at der har været tale om voldsudøvelse, og at volden er årsag til, at samlivet er ophævet. Dokumentationen kan eksempelvis være en politirapport, udtalelser fra læger, fra krisecentre el.lign.

Kl. 15.15

Når volden kan anses for godtgjort, så vurderer udlændingemyndighederne ud fra udlændingens samlede forhold, om en inddragelse af opholdstilladelsen må antages at virke særlig belastende for den pågældende. I denne vurdering indgår navnlig udlændinges tilknytning til det danske samfund, alder, helbred, tilknytning til herboende personer m.v., og der tages særligt hensyn til, at samlivsophør skyldes volden.

Voldelige overgreb fra en ægtefælle medfører således ikke automatisk, at en udlænding bevarer sin opholdstilladelse.

Til spørgsmålet om selve omfanget kan jeg sige, at Udlændingestyrelsen på baggrund af et særtræk fra Udlændingeregisteret har oplyst, at der siden 1. januar 2003 har været 93 sager, som Udlændingestyrelsen har vurderet i henhold til den her bestemmelse, og i 36 af disse sager har styrelsen givet udlændinge lov til at blive her i landet. Integrationsministeriet fungerer som ankeinstans, og der har man haft 68 sager til vurdering inden for den her bestemmelse, og i 6 af disse sager har Integrationsministeriet omgjort Udlændingestyrelsens afgørelse og givet udlændinge ret til fortsat ophold.

Med hensyn til den konkrete sag håber jeg ikke, at hr. Bjarne Laustsen mener, at vi her i salen foran kameraet skal diskutere en enkelt persons meget, meget personlige forhold og noget, som hun ulykkeligvis er blevet udsat for. Hvis hr.

Bjarne Laustsen bekymrer sig om det, er det nogle andre kanaler, der skal bruges.

Bjarne Laustsen (S):

Nu sker der det med integrationsministeren, at hun bruger en retorik, som hun må have lov at bruge her. Integrationsministeren ved udmærket, at jeg har fuldmagt i sagen. Jeg har rykket adskillige gange for svar. Det er først kommet nu, det er først kommet, efter at man har effektueret udvisningen. Det er det, jeg mener er en total mangel på respekt.

Det er vel også tilladt at stille holdningsmæssige spørgsmål om, hvorvidt man synes, det er rimeligt, at den voldelige mand bliver her, og at man sender den voldsramte kvinde ud. Det er et holdningsmæssigt spørgsmål for mig.

Der er også sket det, at der har været henvendelser fra både Venstrepolitikere og fra den konservative hr. Jakob Axel Nielsen i sagen med hensyn til at bede ministeren om at sætte sagen på standby – det er ministeren åbenbart ligeglad med – fordi der i Colombo er blevet dræbt fem med bombesprængninger i det område, som man ønsker at sende den pågældende hjem til. Det berører ministeren overhovedet ikke i brevet, men siger, at det er sikkert nok for den pågældende at tage hjem. Hvad er sikkert nok?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det fungerer ikke sådan, at man kan sige, at vi som politikere kan bede om, at sager bliver sat på standby. Alle sager bliver vurderet meget grundigt, og hvis det handler om uro eller andet derhjemme, så er det en asylsag og ikke en familiesammenførings sag, og så er det asylmyndighederne, Udlændingestyrelsen og Flygtningenevnet, der skal vurdere den, og det er der, den hører til.

Med hensyn til den her paragraf, som hr. Bjarne Laustsen henviser til i sit spørgsmål, er det jo selvfølgelig meget interessant at vide, i hvilket omfang den bliver brugt. Det, jeg bare synes er lidt ærgerligt, er, at der bliver spurgt her i salen, hvorfor den så ikke er blevet brugt i en særlig persons tilfælde. Den bestemmelse har faktisk eksisteret siden 1996, og den bliver administreret på samme vis, som da den blev indført under SR-regeringen.

Jeg er helt enig i, at det her er et spørgsmål om holdning, men netop på det her område har regeringen sikret den samme beskyttelse af kvinder, der måtte blive udsat for vold, som der var under den tidligere regering, også selv om vi